

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

ZATURDAG 21 MEI.

AMSTERDAM, 20 Mei.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden franko p. p. f 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseren aan het Bureau van DE TIJD."

Keizer Napoleon vangt den revolutionnairen oorlog in Italië aan als een voortvorderer zonder toekomst, die het geluk van de wereld op den worp van een dobbelsteen zet. Lees al wat in Frankrijk geschreven is, om den oorlog toe te wijzen; geef aandacht op hetgeen alom in de wereld wordt aangevoerd om den oorlog te billijken; let daarnaast op de bekommering, die alle volken in hooge mate gaande houdt; wik en weeg al wat u onder de hand komt; en gij zult bevinden, dat u niemand, noch vriend noch vijand, eene uitkomst aanbiedt, die wij zeggen, niet bevredigend voor de wereld, maar bevredigend voor Napoleon-zelfen zijn kan.

Wij hebben ons de moeite getroost om, met het oog op het te verkrijgen resultaat, zooveel mogelijk te raadplegen de duizende stemmen, die thans van alle zijden in Europa opgaan, hetzij voor of tegen den oorlog. Wij hebben van den eenen kant alom op het vasteland groote bezorgdheid ontmoet; daar tegenover van den anderen kant niets, dan deklamatie in velerlei zin. De verwachtingen van de vrienden des oorlogs zijn niet eensluidend, zeer onbestemd, nergens bepaald aangegeven, overal in groote woorden gehuld, die alles en niets zeggen, en de quaestien in het duister laten. Het is mogelijk en waarschijnlijk dat de Fransche Keizer een plan heeft; maar dat is tot dusver zijn geheim. Intusschen, welk dat geheim ook zijn moge, men kent de middelen, waarover hij beschikt en de uitkomst, die hij er mee verkrijgen kan. Men heeft derhalve niet de oplossing van zijn geheim af te wachten om zich de overtuiging te kunnen verschaffen, dat hij ten oorlog gaat met dezelve kansen, waarmee een blinde naar een ei slaat. Dat is waar, zelfs als de overwinning zich voegt bij zijne atakken en zij zegevierend van Milaan tot Venetië Italië doorkruisen. Want het zal hem gemakkelijker vallen Italië op de Oostenrijksche bezittingen, dan na Italië in bezit genomen te hebben, om te vraagen te beantwoorden, wat hij er mee aanvangt. Dan eerst zullen de groote moeilijkheden komen. Want dan zal hij niet alleen met de Oostenrijkers, maar daarenboven ook de Italianen met de revolutie, met de mogendheden in Europa en met den Paus te rekenen hebben.

Edoch, eer 't zoo ver komt, is nog eene andere eventualiteit mogelijk. Het staat nergens geschreven, en geen Godsgezant heeft het voorspeld, dat de overwinning een verbond heeft aangegaan met de Fransche adel. Het is het geheim Gods, aan welke leger-scharen Hij de zege schenken zal. Zoo lang de goddelijke Voorzienigheid dat geheim bewaart, is de toestand van Keizer Napoleon hachelijk; want zijn toekomst staat op de punt van een naald. Hij moet overwinnen; dat is voor hem eene quaestie van leven of dood. Keizer Frans Jozef kan veldslag op veldslag en tijdelijk gansch Italië verliezen, zonder dat daarom zijn toestand hopeloos wordt. Maar wat wordt er van Napoleon, indien hij eenige beteekenende nederlagen lijdt, of indien slechts de oorlog gerekt wordt, zonder hem groote uitkomsten te leveren?

Lodewijk Napoleon treedt op als de erfgenaam van den grooten keizer; hij verschijnt in Italië als generaal en chef van het geheele leger. Dat is een verschrikkelijke kans, die daar door hem wordt uitgespeeld. Want het is niet genog, dat hij zich daar als een bekwaam generaal verloopt; hij moet er tevens als gelukkig generaal uit den strijd treden.

Strikt genomen, zou Keizer Napoleon te huis hebben kunnen blijven en het kommando aan zijne maarschalken overlaten, gelijk hij dat in de Krim gedaan heeft. Intusschen, voor een Bonaparte was dat moeilijk. Maar onmogelijk is het, dat een Bonaparte in het leger verschijnt en er het kommando niet zelf voert. De militaire roem is te zeer de grondslag van de fortun der Napoleons, dan dat de eerste opvolger van den grooten Napoleon daar vreemd aan blijven mag. Hij heeft dat beseft en zich daarom in persoon aan het hoofd van het Italiaansche leger geplaatst.

Maar nu komt de gewichtige vraag, of Keizer Napoleon de derde, met de kroon des eersten, tevens zijn

militair genie heeft geerfd. Ongetwijfeld moet hij aangeleg hebben, want bij al het avontuurlijke, dat hem onderscheidt, is hij een te schrander man; om niet ten naastenbij te weten hoe zwaar hij-zelf weegt. Als men derhalve al niet vergeet dat hij, gelijk ieder mensch, blootstaat aan het gevaar van zich-zelfen te hoog te schatten, dan meenen wij toch te mogen veronderstellen, dat hij met militaire bekwaamheden moet zijn beoefend. Maar die bekwaamheden zijn niet beoefend, dan binnen 's kamers, op het papier, met uitzondering alleen van het spel der kampen, waarin de Keizer in 1857 en 1858 het bevel heeft gevoerd en geen tegenstander had. De Keizer heeft nooit, wij zeggen niet aan het hoofd van een leger, maar zelfs niet aan het hoofd van een regiment in 't vuur gestaan. Hij moet dus de proef nog doorstaan, van hetgeen hij zijn zal tegenover den vijand.

Hij bezit twee hoedanigheden, die in een verkeer onmisbaar zijn. Hij heeft persoonlijk moed, en wat meer is, eene onverschrokkenheid, die hem nooit verlaat. Menschelijkerwijs gesproken is het onmogelijk, dat hij een oogenblik zijne kalme verlies, zoo volkomen bezit hij zich in alle gebeurtenissen des levens. Dat is in een legerhoofd eene groote verdienste. Maar dat is nog niet het militair genie, dat met een blik het veld overziet, en het punt aanwijst, waar de overwinning behaald zal worden.

Ongetwijfeld heeft Keizer Napoleon bekwaame raadslieden naast zich staan. En dat hij van hun raad gebruik zal maken, lijdt geen twiifel. Er is geen man ter wereld, die geduldiger aanhoort al wie hem iets leeren kan. Maar als hij gehoord heeft wat men hem te zeggen heeft, beslist hij-zelf en gaat zijn eigen weg. Dat ligt in zijne geaardheid en op het slagveld vordert dit zijne positie, omdat hij een Bonaparte is. Hij kan in het leger niet de rol aannemen den tolk te zijn van een zijner generaals. Als hij het kommando voert, dan moet het werkelijk zijn kommando zijn. Het één woord, Napoleon kan in Italië niet verschijnen als figurant. Het leger, waarin op dit oogenblik genoegzaam zijne eenige kracht is geplaatst, zou hem uitluiden. Hij moet en zal dus met woord en daad legerhoofd zijn. Maar daarom juist is het eene vreeselijke kans, die hij beleeft, daar het in allen geval een probleem blijft, of hij op het slagveld het vernuft des oorlogs bezit.

Omtrent de gedragingen der Oostenrijkers in Sardinië is het onmogelijk juiste berigten te verkrijgen. De Wiener pers is op dit punt zoo goed als stom, en de Sardijnische en Fransche bladen zijn in het geheel niet te vertrouwen. Om een oordeel op te maken, dat eenigzins de waarheid nabij kwam zou men ten minste berigten van weerszijden moeten hebben, en dan nog zou het hoogst bezwaarlijk wezen uit de tegenstrijdige verslagen de waarheid op te maken. Hoeveel te meer dan in het tegenwoordige oogenblik nu men zich vergenoegen moet met de opgaven der lieden, wier belang medebrengt alles wat van de Oostenrijksche zijde verrigt wordt met de zwartste kleuren af te schilderen. In Frankrijk en zelfs in Piëmont zijn nog altijd een aantal personen, die niet kunnen begrijpen waarom toch de rampen eens oorlogs hun vaderland treffen, en met leedgevoel het verdwijnen van den vrede betreuen. Om de koelheid van die zeer talrijke lieden tot woede tegen Oostenrijk op te winden, hebben de *Siecle* en andere bladen te Parijs een huismiddeltje uitgedacht. Zij vullen dagelijks hun kolommen met melodramatische verhalen van onmenschenlijke wredeheden, welke het leger van Giulay in de Sardijnische grensgewesten bedreven zou hebben. Die verhalen verschijnen, het een na het ander, in andere bladen in en buiten Frankrijk, en worden door de meerderheid der krantenlezers voor officiële tijdingen van het oorlogstoneel gehouden. Zoo vond men deze dagen in den *Siecle* het volgende, dat verscheidene bladen ook ten onzent, hebben nagepraat:

De Oostenrijkers hebben te Ivrea drie karren met jonge meisjes geladen, welke aan de rijkste families van het land toebehooren, en haar in de kazernen ge-

Advertentiën van Zes regels, en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

bragt, alwaar zij aan de gemeenste en laagste behandeling der soldaten werden overgegeven."

Het klinkt verschrikkelijk, maar het onmenschenlijke van deze maagdenroof verdwijnt geheel en al, wanneer men bedenkt, dat de Oostenrijksche troepen tot dusverre nog niet tot Ivrea zijn doorgedrongen.

Aan dienzelfden *Siecle* zijn de meeste berigten ontleend over de knevelarijen, welke de Oostenrijksche troepen zich in de omstreken van Vercelli zouden hebben veroorloofd. Om de waarheid te zeggen, gelooven wij niet, dat het lot der inwoners van een land, door vreemde troepen bezet, bijzonder aangenaam of benijdenswaard is, en wij denken niet dat de Oostenrijksche soldaten, zoo min als elke andere, ten oorlog trekken op pantoffels en met fluweelen handschoenen aan. Doch wij houden al die berigten over hun wredeheden, welke de Turijnscje en Parijsche bladen opdisschen, voor overdreven, en vele voor schreveling.

De *Times* heeft in het Oostenrijksch hoofdkwartier een korrespondent, en bevat den eersten brief van dezen, gedagteekend: Mortara, 19 Mei. Uit dit schrijven blijkt dat, zoo er onmenschenlijken gepleegd zijn tusschen den Po en de Ticino, de troepen van Viktor Emanuel en niet de Oostenrijksche die verrigt hebben.

Die korrespondent schijnt de stemming der Piëmontesche landlieden voor de Oostenrijkers als zeer welwillend, wat toch niet het geval kon wezen als de verhalen aangaande de Oostenrijksche knevelarijen met de waarheid overeenkomstig waren. Drie Oostenrijksche soldaten, die gevaar liepen in de Sezia te verdrinken, zijn door Sardijnische boeren gered: "Ik kan u verzekeren," zegt genoemde korrespondent verder, "dat het landvolk slechts tegen zijn eigen regering verbitterd is, niet alleen wegens den oorlog, maar ook omdat het tot dusver voor het onderhoud van het buiten alle verhouding te groote leger zulke zware lasten moest opbrengen. Toen de Oostenrijkers in een stad, die ik niet noemen mag, aankwamen, bediinden de inwoners hun leedwezen dat zij niet veertien dagen vroeger gekomen waren. De Piëmontezen hadden tuit dat oord alle paarden en proviziën, uit Stroppiani zelfs de vrouwen weggesleept, om haar te Casale aan de schandswerken te gebruiken, waarna de Oostenrijkers de achtergebleven verhongerde lieden voedingsmiddelen toezonden."

Gelijktijdig met dit schrijven in den *Times*, dat laat blijken wie de eigenlijke plundersaars en vrouwenroovers geweest zijn, komt ons een brief uit Turijn aan het *Journal de Bruxelles* onder de oogen, waaruit wij het volgende overnemen.

"Onze rood-republikeinsche bladen, die enkel meester van het terrein zijn, verhalen de ongerijmdste sprookjes van het oorlogstoneel. Het is niet alleen de *Siecle*, maar ook de *Constitutionnel* en de *Patrie*, welke aan die drabbige bron hun dagelijkse inlichtingen en schimpscheuten putten, en de *Pays* aarzelt niet om, vertrouwend op zulke verslagen, uit te roepen: "het gedrag van het Oostenrijksch leger op het Sardiniësch grondgebied wekt de regtmatigste verontwaardiging op."

Deze korrespondent betaalt vervolgens hetgeen waarvan hij-zelf in zijn eigen land ooggetuige is geweest.

"Te Vergellij, een dorp, waarvan de korrespondent van den *Times* spreekt, maar die hij niet noemt, te Vercelli," zoo schrijft die korrespondent, "speelt de muziek der Duitsche regimenten elken avond op de openbare pleinen te midden der wandelaars. De officieren gedragen zich zeer beleefd, en ontzien de inwoners. Zij vielen niemand om huisvesting lastig en hebben zich in de logementen en andere gebouwen van dien aard begeven. Wat de soldaten betreft, deze hebben hunne tenten in de open lucht opgeslagen, men verschaft hun de noodzakelijkste levensbehoeften, meer vragen zij niet. In een dorp, waar de overheid hun twee ossen toezond, hebben zij er een geslagt en den anderen terugggegeven. Een rekwizitie van geld heeft niet plaats gehad. Het Fransche leger, dat in 1792 in onze vlakten nederdaalde, behandelde ons geheel anders en had ons waarlijk niet gegeven gemaakt aan zulke maatregelen. Het onder water zetten der velden, het omverhalen der moerbeziënboomen en der wijngaarden door

onze militaire genie, als middel ter verdediging tegen den vijand, hebben ons veel zwaardere schade veroorzaakt, dan hetgeen tot dusverre het Oostenrijksche leger heeft uitgerigt.

Deze twee brieven, geen van beide van Oostenrijksche zijde komende, kunnen doen zien hoeveel waarde de berichten hebben, die van het oorlogstoneel door de bladen uit Turijn en Parijs geleverd worden. Er is daar thans een stelsel van openbaar bedrog in zwang, dat gesteund door dwangmaatregelen tegen andere verslagen, dan die aan graaf Cavour of de Fransche Regering mogten behagen, wellicht in Frankrijk en Sardinië zijn vruchten dragen mag, maar het buitenland niet lang misleiden kan. Men zal wel doen, om diezelfde reden, zoo er dezer dagen langs den Franschen telegraaf berichten komen omtrent geleverde veldslagen, alvorens zijn oordeel over de uitkomst op te maken, te wachten wat verslaggevers melden, wien de Fransche generaals of graaf Cavour niet op de vingers zien. Vooral op de Beurs moge men met die waarschuwing zijn voordeel doen.

Voor een enkele maal halen wij den 's Gravenhaugsche Nieuwsbode eens aan, die ook over den tegenwoordigen toestand een woordje mede spreekt. Wij doen dit om een voorbeeld uit velen te geven van de potsierlijke redeneringen, welke men tegenwoordig in de zich noemende Protestantsche organen aantreft. Ziehier wat het Haagsche blaadje te lezen geeft:

Keizer Napoleon III weet, dat de magt van Keizer Joseph op dit oogenblik berust bij de ultramontane partij, en hij begrijpt, dat zij die verliezen en hij eens met haar verlaten zal staan. Die partij in Frankrijk wenscht met een Napoleon hetzelfde spel te spelen, en hem te maken tot een dienaar der kerk. Dat achtte hij zijne roeping, om haar te smuiken, tot hij haar in Italië in 't aangezicht zag. De strijd, door Frankrijk en Sardinië aldus gestreft, is de strijd tegen het jacobinisme, tegen de duisternis en het zal Keizer Frans Joseph, die den damp van zijn vaandel voert, hard vallen in dien strijd te bestaan.

Het Protestantisch Europa hoopt, dat Keizer Napoleon de magt van het Jezuïtisme in Italië en den invloed, dat het uit Oostenrijk op de wereld tracht uit te oefenen, breke. De poging daartoe is reeds toejuiching waard en als hem deze gelukt en Italië vrij mag worden, dan heeft hij een werk verrigt, waarvoor de wereld hem zal loonen.

Het protestantsch Europa hoopt weten wij niet, maar wel wat de groote mogendheden doen, in wier land de meerderheid der bevolking protestantsch is. Engeland en Pruisen wapenen zich van top tot teen met het onmiskenbaar doel om, na langer of korter duren, den "bevrijder" van Italië den voet dwars te zetten. Mogten de Italianen werkelijk van Oostenrijk verlost worden, dan zullen zij het ongetwijfeld niet aan "het protestantsch Europa" te danken hebben. Als men de zaak goed beziet zal men ontwaren dat "het protestantsch Europa" "twelk den invloed van Oostenrijk breken wil, en de wereld" die Napoleon III kroonen zal, begreisd worden door de wanden der duisternis van den 's Gravenhaugsche Nieuwsbode.

Wij lezen in de "Revue Catholique" van Leuven: Mgr. Beelen, bereids met de waardigheid van Kamerheer van Zijne Heiligheden bekleed, heeft dezer dagen een nieuw sprekend bewijs ontvangen van het vertrouwen van den H. Stoel. Bij brieven van de staats-secretarie, dd. 20 April 1859, is de geleerde en zedige professor van Leuven te witten, dat het Zijne Heiligheden heeft bevestigd hem toe te wijzen aan de koninklijke van de H. Kongregatie van den "Index". De Hoogw. Beelen een zoon van Neêrlands hoofdstad, verstrekt tot sieraad van zijn geboortegrond. Wij verheugen ons oprechtelijk over de nieuwe onderscheiding, hem van den H. Stoel ten deel gevallen.

Door den minister van Nederlandsche Zaken is eene missive gericht aan de provincie Zuid-Holland, waarin o. a. is bepaald, dat bij art. 37 der wet op het lager onderwijs bepaald is, dat burgemeester en wethouders der gemeente, in welke een onderwijzer bijzonder school- of huisonderwijs wenscht te geven, aan dezen een bewijs zullen afgeven dat zijne akte van bekwaamheid en zijn getuigschrift van goed zedelijk gedrag zijn gezien en in orde bevonden en dat naar de ministers meening deze bepaling aan burgemeesters en wethouders geene bevoegdheid geeft te onderzoeken, of de houder der overgelegde akte van bekwaamheid daardoor gerechtigd is zoodanig onderwijs te geven als hij verklaart te willen geven, maar dat zij zich behooren te beperken tot het onderzoek of de stukken in orde zijn, dat is geldig en onvervalscht; terwijl, wanneer de houder der akte met het onderwijs een aanvang maakt, het schoolbestuur te beoordeelen heeft of hij buiten de grenzen van bevoegdheid onderwijs geeft, wordende het door den voornoemde minister in verband daarmee wens-

schelijk geacht, dat, ten einde het schooltoezigt in de gelegenheid worde gesteld zijne taak in deze te vervullen, burgemeester en wethouders telkens, nadat zij het bovengemelde bewijs van het door hen verleende visum hebben afgegeven, hiervan kennis geven aan de plaatselijke schoolkommissie of in plaatsen waar die werkzaamheden aan hen zijn opgedragen aan den distrikts-schoolopziener.

Ingevolge die missive hebben Ged. Staten besloten, van het bovengemelde ministeriële voorschrift mededeeling te doen aan burgemeesters en wethouders der gemeenten in Zuid-Holland, tot informatie en narigt, en met uitnoodiging, bij voorkomende gelegenheid, de bedoelde kennisgeving aan den distrikts-schoolopziener of de plaatselijke schoolkommissie dadelijk na het verlenen van het in dezen bedoelde bewijs te doen.

Naar wij vernemen heeft Z. M. den Keizer aller Russen de ridderorde van St. Anna, 3 klasse, geschonken aan den kapitein der artillerie, F. A. T. Delprat, onderdirecteur van 's Rijks fabriek van metalen geschut.

Naar men verneemt is de vice-admiraal Bourcius, gewezen directeur en kommandant van Marine in Nederl. Oost-Indië, op zijn retour naar het vaderland aan boord van het fregatschip de "Nycter" overleden.

De Staats-Courant bevat de volgende opgave van de op 15 Mei 1859 in de onderstaande entrepôts aanwezige hoeveelheden ruwe suiker: 18,848,776 \mathcal{E} te Amsterdam, 11,584,862 \mathcal{E} te Rotterdam, 2,350,527 \mathcal{E} te Schiedam, 2,146,196 \mathcal{E} te Dordrecht, 1,859,665 \mathcal{E} te Middelburg; totaal 36,750,026 \mathcal{E} .

Z. M. heeft benoemd tot officier der orde van de Eiken de kapitein-kwartiermeester D. C. Otken, van 's Regiment infanterie.

De 29ste verjaardag van H. K. H. prinses Hendrik der Nederlanden, en prinses Amelia Maria da Gloria Augusta van Saksen-Weimar, wordt heden hier op de gebruikelijke wijze gevierd.

Uit Luxemburg wordt gemeld, dat bij groothertogelijk besluit van 12 dezer, de minister van staat president der regering gemagtigd is om de miciliens der ligting van 1859 onder de wapen te roepen.

UTRECHT, 19 Mei. Verschillende leveranciers van de korporen der legering doen groote bestellingen ontvangen van nachtlegerfournituren.

HARDERWIJ, 19 Mei. In het laatst dezer maand zal aan boord van het schip "Zeester", te Rotterdam embarkeren de majoor A. L. W. C. Seiffardt, kommandant der troepen te Kuraçao en de officier van gezondheid 3e klasse G. F. A. Moorrees, om met gemelde bodem naar Kuraçao te vertrekken.

GOUDA, 19 Mei. De veemarkt van heden met goeden aanvoer; en ging alles vlug van de hand. Schapen en lammeren traag. Magere varkens of biggen met goeden aanvoer, vlug verkocht.

Hooikaas f 17 a f 18 de 50 Ned. \mathcal{E} .
Goe-Boter f 0.84 a f 0.90; Wei-Boter f 0.72 a f 0.86.

HOORN, 19 Mei. Op de markt alhier werden aangevoerd 235 stapels Kaas. Prijs: kleine Hooi f 23.25. Id. Gras f 24.50.

DELFT, 19 Mei. De prijzen der Boter waren heden f 40 a f 45.

WORMERVEER, 18 Mei. Ter markt waren aangevoerd 18 stapels Kaas. Hoogste prijs f 204 voor middelbare en f 241 voor kleine per 100 Ned. \mathcal{E} .

SCHOONHOVEN, 18 Mei. De weekmarkt van heden was zeer druk bezocht, met toenemende uitbreiding. Roomboter, die vroeger te kramaking schaarsch ter veil is, werd voor 80 \mathcal{E} per Ned. \mathcal{E} verkocht; Weiboter waarvan reeds kaas gewrongen is, werd door handelaren met 69 tot 70 \mathcal{E} per Ned. \mathcal{E} betaald. Hooikaas eenigzins gedrukt, zomer-graskaas nog niet leverbaar, weerprijs onbepaald. Biggen, waarvan de aankomst in deze streken sterk is toegenomen, waren veel ter markt en golden 7 a 8 weken ouderdom, van f 6.75 tot f 7.50. Hennep leverde veel drukte, en hoezeer de prijs in dezelfde stemming bleef, was de omzet groot. Heden en gisteren werden alhier aan de waag p. m. 350 bos, wegende ongeveer 35,000 Ned. \mathcal{E} , tot den prijs van f 16 a f 16.50 afgedaan.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

PARIS, 20 Mei. De "Moniteur" bevat een dekreet, waarbij de prijsraad wordt ingesteld om gedurende den tegenwoordigen oorlog werkzaam te zijn; en een ander waarbij aan den heer de la Guéronnière tijdelijk het bestuur over de drukpers, den boekhandel, den letterkundigen eigendom en de kopertijdschriften van boekwerken wordt opgedragen.

Een telegrafisch bericht uit Alexandria van gisteren,

insgelijks door den "Moniteur" medegedeeld, houdt in, dat de Keizer de stellingen van het eerste en het derde legerkorps bij Tortona en Pontecurone heeft geïnspekteerd.

LONDEN, 20 Mei. De "Times" berigt, dat het Parlement den 7 Junij e. k. geopend, en de trouwrede door de Koningin zal uitgesproken worden. Het onderzoek der geloofsbrieven en de eedsaflegging der leden zullen van 31 Mei tot 7 Junij geschieden.

De ministerraad heeft beslist, dat steenkolen wel als oorlogskontrabande worden beschouwd.

TURIJN, 19 Mei. "Officiël bulletijn". — "Gisteren avond naderden eenige Oostenrijksche detachementen tot Capriasco nabij Sangermano, waar zij het vee wegroofden en gewerschoten op de boeren losten. De onzen, den strijd verlangende, wachtten den vijand bij Sangermano af, doch deze trok zich naar Vercelli terug. Heden morgen ontruimde hij Vercelli, na twee bogen van de brug over de Sesia te hebben doen springen. Vercelli werd daarop door de onzen bezet. 's Namiddags ten 4 1/2 ure bevonden de Oostenrijkers zich nog met artillerie aan den linkeroever. Gisteren beproefde de vijand zich een versterkte legerplaats te vestigen op den linker Po-oever tegenover Valenza, om ons den overtoeg te beletten; doch eenige schoten der Fransche artillerie, op een afstand van 2600 ellen gelost, waren genoegzaam om den vijand van zijn plan te doen afzien."

WEENEN, 19 Mei. Volgens alhier ontvangen dépêche uit Parijs, is het hoofdkwartier der geallieerden naar Garlasco verlegd, hebben er groote bewegingen van troepen plaats gehad, en kon men tusschen heden en morgen een treffen verwachten.

In de avond-editie van de "Wiener Zeit" wordt gemeld, dat de Noorweegsche brik "Alma" bij de kust te Venetië, door een Fransch fregat is aangehouden. Het vaartuig werd onderzocht en aan den gezagvoerder werd verklaard, dat alle Oostenrijksche havens, met uitzondering van Triëst en Ancona, in staat van blokkade waren gesteld. De vesting-kommandant had nog geene mededeeling ontvangen van het verschijnen van Fransche oorlogschepen voor Venetië, toen reeds 6 schoeners en 6 andere vaartuigen waren genomen. In den nacht van den 15^{en} waren Fransche oorlogschepen voor Cattaro verschenen.

De vloot van Malta is naar Genua gesteven.

BERN, 19 Mei. Volgens bericht uit Weenen van generaal Giulay hebben opgegeven dat de voorraad van munitie begint te ontbreken, en nu ingekomen stellingen slechts nog 14 dagen houdbaar zijn.

TRIEST, 20 Mei. Uit Spigno is van den 17^{en} berigt ontvangen dat de aartshertog Ferdinand Maximiliaan, kort vóór het verschijnen van het Fransche eskader, van Ragusa derwaarts is teruggekeerd.

De Oostenrijksche bark "Genie", met eene lading kolen van Liverpool hier aangekomen, heeft het berigt medegebracht dat twintig Oostenrijksche schepen genomen zijn.

FRANKFORD, 20 Mei. In de gisteren gehouden zitting van den bondsdag heeft Pruisen verklaard dat het, hoewel protesterende tegen het door Hannover gedane voorstel, nu tans zich tegen de behandeling van dat voorstel niet verzet, hetwelk dan ook aan de militaire commissie is gerevoveerd.

Het "Münster Journal" zegt uit goede bron te weten, dat in de volgende week een Beiersch legerkorps van 25,000 man den Rijnpatt zal binnenuitrukken ter verdediging van de grenzen.

Baron Kubeck is tot voorzitter van de bondsvergadering benoemd.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 19 Mei. De berichten uit Italië brengen niets, dat eenige verandering in den toestand aangeeft. De vijandelijke legers staan tegenover elkander, doch kunnen of willen nog niet tot een slag overgaan. De Oostenrijkers bezetten op dit oogenblik den rechteroever van den Po, tusschen Pavia en Piacenza, en de afstand van omstreëks 12000 man. Of zij in die stelling vasthouden de Sesia en de Ticino zullen worden afgehangen is nog onbekend, 't waarschijnlijk is dat in de nabijheid van Pavia slag zal geleverd worden.

De uit Turijn komende berichten vermelden niets dan onbelangrijke schermutselingen. Een Oostenrijksch korporaal is gevangen genomen; te Valenza beproefden honderd Oostenrijkers een bres aan de brug te beklimmen om een kleinen post van acht Piemontezzen op te ligten; ook rigtte de vijand zijn geschut tegen eenige in de Seri liggende Piemontese schansen langs den weg van Alessandria naar Mortara. Altemaal feiten die niet waard zijn door den telegraaf te worden medegedeeld.

Den 14^{en} ten twee ure, zoo schrijft men uit Genua, vertrok de Keizer der Franschen, vergezeld van de

ministere des Konings van Sardinië, den minister van Algerie en de koloniën en den Franschen gezant te Turijn, uit deze stad met den spoortrein naar Alessandria. Slechts weinige oogenblikken tcefde de keizerlijke trein te Pontedecimo, Busalines, Arguata, Serravolle en Novi, waar de Keizer door de bevolkingen en de oprukkende troepen met blijde juichkreten begroet werd. Ten vier ure kwam de trein op het station te Alessandria aan.

Na door de burgelijke en militaire autoriteiten verwelkomd te zijn reed de Keizer te paard naar het koninklijke paleis, geëskorteerd door kavallerie. Langs zijn weg stonden in twee gelederen de nationale garde, Sardinische troepen en Fransche regimenten geschaard. De weg was overigens beplant met Venetiaansche masten, wapperende wimpels, de kleuren der beide natien dragende en bekroond met de arenden van Frankrijk en Savoye. Ook de huizen, welke de stoet voorbij trok, waren behangen met draperiën en festoenen.

Op twee kolommen aan den ingang van het station las men deze woorden van den Keizer:

"Het doel van dezen oorlog is om Italië aan zichzelf weder te geven, en niet het van meester te doen veranderen; wij zullen aan onze grenzen een bevriend volk hebben, dat ons zijne onafhankelijkheid te danken heeft."

Ook de volgende woorden stonden geschreven: "Frankrijk zich wapene en bepaald tot Europa zegge: Ik wil geene veroveringen, maar betuig luide mijn sympathie voor een volk, welks geschiedenis zich niet de onze meent en dat onder vreemden druk zucht."

Aan den ingang der *Strada della Pietra* verhief zich een triomfboog, waarop men aan de eene zijde in Fransch las:

"Aan den erfgenaam van den overwinnaar van Marengo!"

Aan de andere zijde:
"All' alleato di Vittorio Emanuele II (aan den bondgenoot van Viktor Emmanuel II).

Op de Piazzetta stond het marmeren borstbeeld van Napoleon I, omringd van vier vazen met bloemen. Onder de beeldhouwer was een Italiaansch opschrift, zinspelende op den roem van Frankrijk en de hoop van Italië.

Op de Piazza Larga stond een volksdrom van meer dan tienduizend personen voor het koninklijk paleis en begroette den Keizer met onafgebroken juichkreten.

Des avonds was de stad geillumineerd; in den schouwburg werd tusschen de twee stukken, die voorgesteld werden, het volgende woordelijk vertaalde lofgedicht door den eersten akteur voorgelezen. Het kan een denkbeeld geven van de aan zinneloosheid grenzende opgewondenheid, welke de Piemontezzen beheerscht.

"Vest van het magtigste der volken, moedig krijgsheld, God gezonden, verhevene, edele ziel, edelmoedig vroom hart, o groote man, o magtig monarch eindelijk zijt gij in ons midden! Aan u is het te danken dat de vrijheidszon over Italië zal opgaan!

"Hier, waar het genie begon te schitteren dat de wereld zijne wetten gaf en welks naam de roem en trots onzer eeuw is in de muren, van waar de arend zijn trotsche vlugt nam, komen zich Frankrijk en Italië met hunne denkbeelden vereenigen."

Hier op hun vorigen roem hebben zij zich verbonden voor de zegepraal van een verheven grootsch denkbeeld; zij wapenen zich en zweren uw werk te voltooien dat dra der wereld een duurzamen vrede zal schenken."

"Bij deze omhelzing trillen de moedigen van ongeduld, de zwakken hopen, de dooden springen op in hunne grafsteden; bij deze omhelzing verblijden zich de bedroefde maagden; de moeders voelen haar hart kloppen en de verschrikte vreemdeling vlugt."

"Hoe is beeft! De vadediger der volken komt ter onder hulp en heeft gezworen Autonomie aan zijne kinderen weder te geven. Zoudt van Latium hef een krijgsvang aan, dat het rollen der donders gelijkende, der wereld de ure onzer bevrijding verkondigt."

Des Zondags, den 15^{en}, heeft de Keizer, vergezeld van de marschalken Vaillant en Canrobert en de officieren van zijn huis zich naar de kathedraal begeven. Langs zijn weg stond de nationale garde in twee gelederen geschaard. Met de gewone plegtigheid werd de Keizer aan de deur der kerk ontvangen. De Eerwaarde Laine, bisschop van Turijn, beleedde de H. Mis.

Uit Turijn wordt aan de Fransche bladen geschreven: De Oostenrijksche generaals handelen als waren de door hen bezette provinciën veroverd land. Te Verdelli geven zij hunne en buitenlandse paspoorten. De naar Lombardij verrekken moeten voorzien zijn met een der eerste klasse, reizigers naar Turijn, van de eerste klasse. Aan het hoofd der paspoorten staat: Keizerrijk, Provincie der Sezia.

Ten dien ten aanzien te Turijn waren geregistreerd (14) reizigers, die voor Oostenrijksche officieren aangekomen zijn. Het duidelike bewijs, dat het aankomstplan der Oostenrijkers was tegen Turijn op te rukken, welk plan zij zonder bezwaar meenden te kunnen uitvoeren.

Uit Modena wordt geschreven, dat de hertog een aanpakking had aangewend om de steden Massa en

Carrara in zijne magt te krijgen; maar de derwaarts gezondene Sardinische en Toskaansche troepen hebben met de nationale garde, na een gevecht van drie uren, de Modeneische troepen terug gedreven.

Men wacht met levendig ongeduld den uitslag der beradslagen in de bondsvergadering te Frankfurt, over het voorstel van Hannover, om aan den boven-Rijn een observatie-leger op te richten. Dat ongeduld wordt nog meer geprikkeld door het vertrek van graaf Pourtales naar Berlijn, hoewel men zegt, dat die reis slechts familie-zaken ten doel heeft.

Te Genua hebben zich verscheidene dames vereenigd om aan Keizerin Eugenie een bloemruiker uit die stad te zenden, waar de Keizer den eersten indruk der sympathie en bewondering van Italië ontving. Den 15 Mei zou dat geschenk naar Parijs zijn gezonden.

De Grootvorstin Katharina van Rusland is met haren gemaal bij hare aankomst te Parijs door hofrijtuigen naar de Tuileriën vervoerd. Zij is aldaar door de Keizerin, die haar beneden aan den grooten trap wachtte, op de vriendelijkste wijze ontvangen. Na het middagmaal was er soirée en receptie op het paleis. Men maakt toebereidselen te St. Cloud voor het verblijf dat de Keizerin en hare gasten daar spoedig zullen houden.

Het legerkorps, dat aan den Rijn onder commando van schalk Pélissier wordt bijeengetrokken, zal op 150,000 man worden gebragt. De vijandige gezindheid van vele Duitsche staten kan men als oorzaak van deze troepenvermeerdering beschouwen.

Ondervraagd ten aanzien der mobielverklaring van vijf legerkorpsen in de westelijke provinciën van het Russische Rijk zou graaf Kisseleff, Russisch ambassadeur, geantwoord hebben, dat dit feit grootelijks overdreven was geworden. Volgens anderen zouden de door Rusland genomen maatregelen, ten gevolge van uit Weenen ontvangen verklaringen, gepaard aan de afstreding van graaf Buol, gedeeltelijk geshorst zijn. Aan een en ander dier geruchten kan echter slechts voorwaardelijk geloof worden gehecht.

Uit Egypte wordt geschreven, dat de heer Mariette te Thebes, waar hij de opgravingen bestuurt, het onbeschadigde graf van Pharao Amasis heeft gevonden. Die Koning ligt in een zark, die geheel met goud overdekt en met groote vleugels versierd is. Omstreeks dertig kostbare voorwerpen werden in het graf gevonden, daaronder munte vooral een gouden bijl met figuren van lapis lazuli uit.

ENGELAND.

LONDEN, 10 Mei. De *Times* juicht het besluit van 't gouvernement toe dat de voorloopige Toskaansche Regering niet erkent. Het blad stemt overeen met de deugdelijke verklaring te dier zake door den *Morning Herald* gegeven.

Overigens heeft de groothertog te Londen een nieuwen vertegenwoordiger benoemd. De markies de Nerli, die tevens bij de kabinetten van St. James en de Tuileriën was geakkrediteerd, zal dit nu uitsluitend bij het eerstgenoemde zijn, en dit natuurlijk met goedkeuring van Englands zijde.

Uit Frankrijk verneemt men overigens, dat het gouvernement aldaar zal bewerken, dat er geen verandering van dynastie in dat groothertogdom plaats hebbe en de zoon van den groothertog zijn vader, die bepaald afstand wil doen, zal vervangen.

Omtrent andere quaestien stemmen Frankrijk en Engeland minder gereedelijk voor een te stemmen, en hunne wederzijdsche betrekkingen lijden natuurlijk hierdoor.

De Prins van Wallis is op dit oogenblik te Gibraltar, van waar hij binnen weinige dagen naar Lisbon zal vertrekken. Hij zal vier dagen aan het hof van den Koning van Portugal toeven en vervolgens naar Engeland terug keeren.

Uit Turijn wordt door den korrespondent van den *Times* aan dat blad geschreven, dat hij met een Fransch hoofd-officier een lang gesprek had gevoerd. Volgens diens verzekering was het doel van den oorlog geentander dan om de Oostenrijkers uit Italië te verdrijven; want het Fransche volk zou een langdurigen kostbaren oorlog niet kunnen doorstaan. Tot zoelang Oostenrijk zijn ultimatum van Sardinië niet had gezonden was de tegenwoordige oorlog in Frankrijk tegen den zin der bevolking geweest, doch dat ultimatum bragt eene wending in de openbare opinie te weeg. Overigens was het de meening van dien officier dat, keerde Napoleon uit den oorlog zegerierend terug, zijn troon daardoor bevestigd zoude zijn, doch in tegenovergesteld geval hij in een gevaarlijken toestand zou geraken.

De laatste post uit Indië heeft het bericht aangebragt, dat de gewezen gouverneur van Kanton, de bekende Yeh, op 9 April is overleden.

De Amerikanen hebben in de transatlantische stoombootvaart de konkurrentie met andere natien niet kunnen volhouden. Hunne schepen zijn evenwel zeer snelle, hunne kapiteins even zeer zellieden, maar de benaaming is niet bedwams, dat zij slechts voor eene enkele reis dienst neemt, terwijl de Engelschen op hunne Canard-linie

uittuntend geoeffende matrozen hebben. Gedurende twintig jaren verloren zij slechts een schip en niet een enkel schepeling; daarentegen had de Amerikaansche Collins-linie veel rampen en verliezen te betreuren. Zelfs de Amerikanen geven de voorkeur aan de Engelsche schepen. Tegenwoordig varen 45 stoomschepen tusschen Europa en Noord-Amerika; 32 behooren aan Engeland, acht aan de Hanse-steden, vijf aan de Vereenigde Staten, maar van dezen vijf varen slechts twee des winters. De Engelsche schepen bevatten 61,000 ton, de Deutsche 20,000, de Amerikaansche 12,000.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 17 Mei. Graaf Rechberg is gisteren en heden door den Keizer in bijzonder gehoor ontvangen. Naar men zegt zou de graaf de portefeuile van Buitenzlandsche Zaken niet willen overnemen dan op voorwaarden, waaromtrent nog onderhandelingen gevoerd worden.

De bevelhebber van het Arader-huzaren-vrijkorps graaf N. Förök, heeft aan de bewoners der komittaten van Arad, Bekesradj en Csongrad een proklamatie doen bekend maken, waarbij hij zegt, dat dit vrijkorps de lijfwacht van den Aartshertog Albrecht zal vormen en onder diens bevelen een ridderlijken veldtocht in de Rijnlanden [P] zal ondernemen. De voor Ulm en Rastadt bestemde troepen zullen voorloopig in hunne kwartieren blijven. Niet eerder zullen zij ze verlaten dan wanneer de onderhandelingen met Pruisen afgeleopen zijn.

Uit Bologna wordt gemeld, dat het Pauselijk gouvernement zich onzijdig heeft verklaard. Die afkondiging is geschied ten gevolge van een regtstreeks uit Rome aan Kardinaal Milesi Ferretti, legaat te Bologna, gezonden bevel. Dezelfde verklaring is op de muren van Ancona aangeplakt.

Te Rastadt is een bataljon Oostenrijkers uit Praag aangekomen; op een der waggons van den extra-trein stond met groote letters geschreven: "tocht van Praag naar Parijs." Te Heidelberg en Karlsruhe werden deze manschappen op het vriendelijkst begroet en door het volk op bier en brandewijn onthaald.

Uit Bern wordt het gerucht wederlegd, dat de weg over den Simplon niet naar behooren door de Zwitsers bewaakt wordt. Deze hebben, integendeel, de brug bij Goude ondermijnd, om die in de nacht te doen vliegen, indien de Franschen haar zouden willen passeren. Volgens eene telegrafische dépêche uit Bern zijn daar met een Sardinische gevolmagtigde konferentien geopend tot bepaling van neutraliteitsgrenzen in Savoye.

BERLIJN, 19 Mei. Volgens 't geen sommigen heereen zou het voorstel van Hannover, om aan den Rijn een observatieleger op te richten, niet alleen hier maar ook te Weenen een kwaden indruk hebben gemaakt, uithoofde der onderhandelingen, die op dit oogenblik tusschen het Oostenrijksche gouvernement en generaal Willisen gevoerd werden. Misschien zal Pruisen een of anderen dag 't noodzakelijk achten om, tot het voorstel over te gaan, maar 't wil niet gedwongen worden. Men heeft gezegd, dat de heer von Usedom, Pruisens vertegenwoordiger te Frankfurt, terug moest keeren, ingeval aan Hannover's voorstel gevolg werd gegeven — dit is niet zoo; daar zulk een daad het eerste kenteken der ontbinding van den bond zou zijn. Tot zoover is het niet gekomen en de heer Usedom heeft geen andere instruktien, dan zich van de discussiën te onthouden. Overigens zou Pruisen verklaard hebben, dat het, onder handhaving van zijn eigen gedragslijn, geen bezwaar zij in het in behandeling nemen van het voorstel van Hannover dat ten fine van berigt en raad gesteld is in handen der militaire bonds-kommissie.

De *Presse* behelst een met de letters A F ondertekenden brief, waarin het sprookje gelogenstraff wordt, dat de aartshertog Johann zijn gemaal, de gravin von Meran, de postmeester te Aussee had leeren kennen, toen zij, in de kleeding van een postiljon hem had gereden, daar er op dat oogenblik geen postiljon aanwezig was. Destijds toen hij met haar kennis maakte, begaf de aartshertog zich jaarlijks des zomers naar Aussee, om daar eenige dagen te verwijlen en de naburige bergen te beklimmen. Hij kwam er nooit dan te voet en vertrék over het gebergte op dezelfde wijze. Het geval, zoo als het sprookje zegt, dat hij toen onverwacht aan het posthuis te Aussee was aangekomen, om dadelijk verder te rijden, kan alzoo om gezegde reden nooit gebeurd zijn. Ook had van zijne komst telkens den directeur van Aussee, bij wien hij zijn intrek had, kennis gegeven, die dan ter eere van den aartshertog de nodige gemakkelijkheden voor hem had bereid. Hij zou er een danspartij aan de Gunde plaats hebben, waaraan verscheidene meisjes van fatsoenlijk familiën uit Aussee, die daar in zwang zijnde renkleeding aangen deel nemen. Onder haar was Anna Floer, de dochter van den postmeester, die gelegenhed leerde de aartshertog zijn.

gemijn kernen, 't welk de briefschrijver als ooggetuige bevestigen kan.

— Uit Wurtemberg wordt geschreven dat H. M. de Koningin der Nederlanden den 16 dezer te Stuttgart was aangekomen.

BELGIE.

BRUSSEL, 18 Mei. Het government is voornemens brieven van den ouden Vlaamschen dichter en geschiedschrijver te Damme, den maker van den Spiegel historiaal en den Reimbibel een gedenkteeken op te rigten. Er zou een prijs van 2000 franken uitgelooft worden voor het beste werk over het leven en de werken van den Vader der Vlaamsche historieschrijvers en voor het beste lofgedicht op hem. Slechts in de Vlaamsche taal mag daarvoor medegedongen worden.

RIJS-COURANT DER EFEEKTEN.

19 MEI 4 1/2 u. gebl.			
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.		
Oost. Ind. Nederl. Bank	4		
Nederl. Werkel. Schuld a 2 1/2 pCt.	56 1/2	57 1/4	56 1/2
Dito Dito	67 1/4	67 1/2	
Dito Dito	88 1/2	88 1/2	83 1/2
Amst. Synd.	3 1/2		
Aand. Handel-Maatsch.	117	119	117 1/2
Oost. Ind. Leening	4		
Aand. Holl. Spoorweg	94		
Leening, idem	4 1/2 pCt.		
Aand. Rijn-Spoorweg	4 1/2		
Maatschappij van Weld.	4		
Berl. Cert. Adm. B. bk.	2 1/2		
Dito Met. Schuld	2 1/2	43 1/2	
Franken Certifikaten	3 1/2		
Spanje Obligatiën	1 1/2	25 1/2	25 1/2
Dito	3	34 1/2	34 1/2
Amortisable Schuld			
Bewijzen Coupon			
Credit Inst. bij Ros. & C.	3 pCt.	36 3/4	36 3/4
Postaal Obligatiën	3 pCt.	36 3/4	36 3/4
Dito 1855	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1856	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1857	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1858	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1859	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1860	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1861	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1862	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1863	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1864	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1865	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1866	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1867	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1868	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1869	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1870	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1871	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1872	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1873	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1874	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1875	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1876	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1877	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1878	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1879	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1880	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1881	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1882	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1883	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1884	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1885	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1886	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1887	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1888	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1889	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1890	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1891	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1892	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1893	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1894	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1895	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1896	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1897	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1898	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1899	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1900	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1901	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1902	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1903	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1904	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1905	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1906	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1907	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1908	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1909	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1910	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1911	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1912	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1913	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1914	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1915	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1916	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1917	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1918	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1919	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1920	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1921	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1922	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1923	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1924	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1925	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1926	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1927	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1928	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1929	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1930	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1931	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1932	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1933	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1934	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1935	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1936	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1937	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1938	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1939	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1940	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1941	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1942	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1943	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1944	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1945	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1946	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1947	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1948	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1949	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1950	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1951	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1952	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1953	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1954	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1955	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1956	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1957	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1958	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1959	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1960	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1961	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1962	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1963	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1964	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1965	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1966	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1967	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1968	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1969	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1970	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1971	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1972	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1973	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1974	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1975	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1976	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1977	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1978	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1979	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1980	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1981	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1982	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1983	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1984	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1985	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1986	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1987	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1988	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1989	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1990	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1991	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1992	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1993	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1994	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1995	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1996	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1997	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1998	3	36 3/4	36 3/4
Dito 1999	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2000	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2001	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2002	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2003	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2004	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2005	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2006	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2007	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2008	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2009	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2010	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2011	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2012	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2013	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2014	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2015	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2016	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2017	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2018	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2019	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2020	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2021	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2022	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2023	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2024	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2025	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2026	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2027	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2028	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2029	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2030	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2031	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2032	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2033	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2034	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2035	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2036	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2037	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2038	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2039	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2040	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2041	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2042	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2043	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2044	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2045	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2046	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2047	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2048	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2049	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2050	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2051	3	36 3/4	36 3/4
Dito 2052	3	36 3/4	36 3/4
Dito 20			